

De Heilige Melanie de Jongere

Feestdag 31 december

Fresco H. Melanie de Jongere

Fresco in de Orthodoxe kerk H. Andreas te Gent
Iconograaf Joris Van Ael

De heilige **Melania** de Jongere was de kleindochter van Melania de Oudere, van Spaanse afstamming maar behorend tot de voornaamste geslachten van Rome, met onmetelijke rijkdom en wijdstrekkende invloed. Reeds als kind besepte zij pijnlijk de onrechtvaardigheid van het verschil in levenswijze tussen de rijken en de bedienden en armen. Bedienden en slaven werden beschouwd als een soort vee, uitsluitend beoordeeld naar hun productiviteit. Terwijl het Evangelie toch zo duidelijk leerde dat alle mensen elkaars broeder en zuster zijn.

Zij wilde daarom ook zelf een leven van onthouding gaan leiden, maar daar voelde haar vader niets voor. Deze huwde haar daarom zo jong mogelijk uit aan zijn rijke neef Pinianus. Melania had echter een duidelijk geestelijk overwicht, en wist hem over te halen beiden hun leven aan Christus te wijden. Pinianus ging hiermee akkoord maar stelde als voorwaarde dat ze toch eerst voor een nageslacht zouden zorgen. Dat

werd door Melania aanvaard. Er werden inderdaad kinderen geboren, waarvan de meeste echter vroeg stierven.

De 60-jarige grootmoeder kwam ogenblikkelijk van Bethlehem naar Rome om haar kleinkind bij te staan tegen de rest van de familie en haar te sterken in haar voornemen. Bijna alle bezittingen in Rome, Italië, Aquitanië, Spanje en Engeland werden verkocht en zo beschikten zij over een enorm kapitaal. Dit werd gebruikt voor de bouw van kloosters, steun aan werklozen en behoeftigen, en het schenken van kostbaar altaar-gerei aan vele kerken. Zij stelden hun slaven in vrijheid, maar velen verkozen om in dienst te gaan bij de broer van Melania. Er werden vertegenwoordigers gezonden naar Egypte, Antiochië en Jeruzalem, voorzien van grote sommen gelds voor de monniken en kluizenaars.

De twee Melania's leefden nu samen met Melania's moeder Albina. Zij gingen vriendschappelijk om met de heilige Paulinus van Nola, eveneens van de familie, en ontvingen vele beroemde gasten, o.a. Palladios en Hufinus die in 404 voor enkele jaren naar Rome kwamen.

Na de dood van twee van haar drie zoontjes, liet ze het laatste kind in Rome achter en maakte met haar man een grote reis door het christelijke Oosten. Zij ondersteunden de monniken die een moeilijke tijd beleefden door het ariërs bewind, voedden ontelbare gevangenen. Waarbij Melania zelfs slavenkleding aantrok om tot hen te kunnen doordringen, en ook zelf gevangen genomen werd. Zij verbrak toen haar incognito en werd uit angst weer in vrijheid gesteld en kreeg verlof om de gevangenen te bezoeken. De heilige Paulinus vertelt in een brief dat zij op een bepaald ogenblik meer dan 5000 gevangen monniken van voedsel voorzag, en daarom gevangen genomen werd.

Tijdens de invallen van de Gothen trokken zij zich in 407 terug op hun goederen in Sicilië en gingen van daar verder. Melania de Jongere kocht de inwoners van Malta vrij voor een plundertocht van Vandaalse zeerovers en ging naar Afrika, waar zij o.a. de heilige Augustinus bezocht en daar twee kloosters bouwde en van inkomen voorzag voor 80 monniken en 120 monialen. In 417 kwamen zij aan in het Heilig Land. Het volgende jaar gingen Melania en haar man nog eens naar Egypte om de monniken van de Nitrische woestijn te bezoeken, maar zij keerden nog hetzelfde jaar terug.

In 432, stichtte Melania een klooster in Jeruzalem waar zij 50 zusters onderhield en gastvrijheid verleende aan ontelbare pelgrims van allerlei

soort. Zij had veel contact met de heilige Rufinus die haar ook op haar reizen had vergezeld, en door hem met zijn grote vriend Hiëronymos. Toen later ruzie ontstond tussen deze twee naar aanleiding van Origenes, bracht dit allerlei verwickelingen teweeg die bijna de kerk verscheurden.

Nu trok Melania zich geheel terug in een kluis op de Olijfberg waar zij alleen nog eens per week haar naaste familieleden ontving, en zij bleef daar tot zij in 432 haar stervende moeder ging bezoeken. Het volgend jaar bouwde zij een vrouwenklooster waar zij zichzelf bij aansloot. Spoedig daarna stierf haar echtgenoot in 435. Vier jaar later vatte Melania kou toen ze naar Bethlehem trok voor het kerstfeest en zij stierf op de laatste dag van december 439.

Bron: Met dank aan Orthodox Klooster den Haag - Heiligenlevens